EL PÈSOL NEGRE

REVISTA LLIBERTÀRIA DEL BERGUEDÀ

INFORMACIÓ, CRÍTICA, PENSAMENT, HUMOR, DENÚNCIA, CREACIÓ

Época II Núm. 9 | Febrer-març de 2002 | **Difusió gratuïta**

Sumari de titulars

EXPLOTACIÓ EN EL TREBALL AIXÒ ES BUSCALL

Sous de misèria, coaccions, jornades laborals llarguísimes... (Pàg 7)

BERMAQ SA, LÍDER INDISCUTIBLE EN EXPLOTACIÓ

Un anàlisi de les nòmines i del contracte d'un ex-treballador ens demostra les estafes a què sotmet aquesta empresa. (pàg 8-11)

SEGUEIX L'ASSATJAMENT POLICÍAC ALS JOVES BERGUEDANS

Els joves de Berga no ens cansarem de dir que estem farts del control a què ens sotmeten diàriament els mossos d'esquadra. (pàg 3)

Continua el debat nacionalisme vs anarquisme. (pàg 14-18)

El debat sembla revifar-se i a la vegada radicalitzar-se.

Apostatar és lleig (pàg 12)

L'autor acosella per mitjà d'un text irònic l'apostatsia.

Programa del grup anarquista de Sallent (pàg 5-6)

En l'apartat d'història trobem aquest programa del segle XIX que creiem que es avui en dia totalment vàlid.

El Pèsol Negre es manifesta a través de l'editorial. La resta d'articles i opinions són responsabilitat dels seus autors.

EDITORIAL

NO, NO HI HA PREMI. De moment no pensem donar premi als **guanyadors del ranking** d'empreses més explotadores de l'any. De totes maneres estem oberts a les propostes dels nostres lectors. Diem això, per l'interès que ha posat el guanyador d'enguany en voler "parlar" amb nosaltres, tot i que s'adrecessin a una persona que poc té a veure amb l'equip de redacció d'aquesta publicació.

Per les persones despistades, confoses o encuriosides recordem que el **Pèsol Negre és una revista llibertària berguedana, del tot autònoma i independent**. De fet, el Pèsol Negre, des de la seva fundació l'any 1998, ha refusat ser el portaveu de cap col·lectiu o entitat que no sigui el propi Pèsol Negre. Per tant, recordem, remarquem i reivindiquem la nostra independència respecte qualsevol altre col·lectiu. Hi ha un denominador comú en les persones que, en cada moment, editem i han editat el Pèsol: **l'autonomia total** respecte qualsevol poder o entitat –inclús aparentment afí-, i el compromís d'oferir les nostres pàgines en aquells que vulguin denunciar qualsevol injustícia. Per tant el Pèsol ha estat, és i serà un exemple de **lliurepensament, lliure expressió, reivindicació, lluita i compromís**. No tenim amo, fem el que ens dona la gana o, millor dit, fem el que el nostre **ferm compromís amb la llibertat, la igualtat, la justícia, la vida, l'amor, el lliurepensament i la llibertat d'expressió ens exigeix.** Sabem que tenim un important paper a fer i per això assumim contents i decidits el nostre compromís amb la **LLIBERTAT**. És per això que, amb més força que mai, afrontem el nou any. Aquest és el nostre compromís, per tant: qui no vulgui pols que no vagi a l'era i **a qui li piqui que es rasqui**, perquè... què us pensàveu? El Pèsol Negre no només és una varietat de pèsols berguedana sinó que és també el resultat de la vostre opressió, que no només produeix obediència i conformisme. De Pesolets n'hi ha de molts tipus, de periodistes, de poetes, d'historiadors, de cinèfils, d'anarcosindicalistes, d'anarquistes, del "rotllo", d'acció, d'emprenyats i de molt emprenyats, i com diria el PÈSOLET NEGRE DE LA MALA LLET: no us oblideu que **"quien siembra vientos, recoge tempestades".**

Dit això, passem a comentar els darrers esdeveniments que ens han cridat l'atenció o, en alguns casos, regirat l'estómac. Podríem començar parlant del nou subscriptor amb que conta el Pèsol Negre, ni més ni menys que l'associació comarcal d'empresaris del Berguedà (ACEB), agraïm la seva col·laboració econòmica al subscriure's i esperem que segueixin recolzant aquesta iniciativa llibertària. Per altra banda cal tenir present que a mitjans del mes de març es celebrarà a Barcelona la cimera de la UE. El dia 15 a les 13:00 tots els anarquistes tenim cita a la font de canaletes a Barcelona, **contra la globalització dels estats i del capital solidaritat obrera internacionalista!!**

També cal remarcar que el Centre d'Estudis Josep Ester Borràs celebra del 2 al 24 de març les seves IV jornades que aquest any porten el títol "de la vaga revolucionària de 1932 a les col·lectivitzacions de 1936", consta de 4 xerrades, 4 passes de vídeo i una exposició permanent.

Paral·lelament a aquestes jornades el dia 8 de març a les 17:00 hores es passarà el vídeo "...de toda la vida ... all our lives" per tal de commemorar el dia de la dona treballadora també al local del C.E.J.E.B.

També en el mes de març l'ateneu llibertari celebra el seu sisè aniversari i realitza les següents activitats: El dia 8 de a 2/4 de 9 representació teatral, seguit d'un debat i d'un sopar. El dissabte dia 9 a les 20:00 xerrada entorn anarquisme i alliberament nacional a càrreg de Gerard Horta, membre de CGT. A la nit del dissabte festeta d'aniversari a l'ateneu. Finalment els actes concluiràn el diumenge amb el passi de vídeo "en contrucción" a les 20:00.

Les diferents empreses a sota anunciades no tenen perquè compartir la ideologia dels diferents articles de la revista

SOSPECHOSOS HABITUALES...

Eren aproximadament 3/4 de 4 quan jo caminava tranquilament cap a casa tot fumant-me els meus dos ultims cigarrets. Feia força fred i em vaig posar la caputxa, per a resguardar-me de les inclemencies de l'hivern Berguedà.

Caminava sol, i com que no tenia cap encenedor, em vaig parar a encendrem l'ultim cigarret, amb la colilla del que ja m'havia fumat, i just en aquell moment, vaig veure com un cotxe patrulla passava pel meu costat i frenava bruscament. Evidenment, em vaig quedar mi-

rant el cotxe sorprès, i quan em disposava a seguir el meu camí, un dels individus d'uniforme va baixar del cotxe i em va demanar que m'identifiques. Jo vaig accedir i em vaig disposar a ensenyar-li el meu D.N.I. Mentre jo el treia de la cartera, l'altre individu va estacionar el cotxe, va baixar i va rebre una ordre prou clara del que semblava ser el seu superior: *"Ves a veure que ha llençat allà"*. En sentir això jo mateix li vaig dir que era una colilla de tabac, i evidentment, com ja he explicat abans, es tot el que van poder trobar allà terra. Però bé, suposo que els devía fer rabia el no haber trobat el que esperaven, perqué a partir d'aquí la seva prepotencia va creixer. Mentre el primer donava les dades del meu D.N.I. per emisora, l'altre, em va demanar que em buides tot el que duïa a les butxaques en un tó no precisament amistòs, petició a la qual vaig respondre, que abans de buidar-me les butxaques, volía saber perquè.

La resposta no em va sorprendre massa: *"ets sospitos..."* sospitós de que?!?!

Llavors indignat li vaig resprondre que era per la meva forma de vestir que m'havien parat i em registraven, cosa que el senyor agent es va afanyar a negar, dient-me que em paraven perquè en aquella zona hi havia hagut molts robatoris últimament, i la gent estava espantada i els avisava de seguida. Bé el que no sabía aquell agent es que jo visc en aquella zona (com ja he dit tornava cap a casa), i que la estúpida excusa que em va donar, per a quedar com a el bon protector del ciutadà, li va acabar de fer veure el llautó del tot, ja que fins aquell moment, jo, un veï de la zona, no había tingut noticia de cap robatori. Llavors indignat, mentre sentía com a l'altre li responien que no figurava en cap llista, indignat vaig decidir d'ensenyar-los el mocador i les claus, tot el que contenien les meves butxaques, ja que com tots sabem no em quedaven pas masses alternatives. Llavors l'altre que ja había acabat de parlar per l'emisora, va tornar a acostar-se, em va fer posar les mans sobre el capó del cotxe, em va fer obrir les cames i em va grapejar de dalt a baix una bona estona, fins que es va assegurar de que no portava res més.

Per fi al cap de mitja hora, em van deixar marxar cap a casa. Cada vegada es més dificil de caminar tranquil pels carrers de Berga, ja que sembla ser que per al cos de policia de la Generalitat, ser jove és delicte. Aquest és un cas que mostra la prepotència de les forçes represores del govern català, pero **diariament, els joves berguedàns patim el seu acossament i la seva prepotencia, amenaçes abusos.Per això cal que tothom qui pateixi un abús de qualsevol tipus per part d'aquests individus no es quedi callat i ho faci públic per que la situació no segueixi així.**

ESTEM FARTS DE LA VOSTRA PREPÒTENCIA I DE PATIR CONTINUADAMENT ELS VOSTRES ABUSOS, SER JOVE NO ÉS CAP DELICTE. DEIXEU-NOS EN PAU!!!!

KOPKILLER

ESTUDIANTS CONTRA EL GOVERN

Tot i les multitudinàries manifestacions de rebuig a la nova Llei Orgànica d'Universitats (LOU) arreu de l'Estat espanyol, el govern del PP l'aprovà el passat 20 de desembre al Congrés dels Diputats, fent valer així la seva majoria absoluta. Totes les capes estudiantils, tan alumnes com personal docent (a excepció de petits nuclis de catedràtics) sortiren al carrer a cridar contra la política de privatització de l'ensenyament públic, del govern d'Aznar, que de poc serví...

Aquesta privatització de la educació segueix la línia de les reformes del PP, des de que aquest entrà al govern el 1996, pel que fa matèria social: reformes laborals, reforma de les pensions, privatització de la sanitat... I que és justificada pels dirigents per la falta de pressupost o de la deficient financiació de les universitats. Tot això, dit per boca dels qui dirigeixen un dels estats de l'UE que es gasta menys diners en la universitat, un 1,1% del PIB mentre que la mitjana dels països de l'OCDE es troba en el 1,6% del PIB. Lògicament obtenim com a conseqüència una falta d'infrastructures, de mitjans materials, de escasses beques...

Pel que fa les beques, menys del 20% dels estudiants obtenen una beca del Estat i d'entre aquests, tal com va afirmar la mateixa Pilar del Castillo, gairebé la meitat de les famílies que les obtenen oculten el seu valor real d'ingressos. Això, mentre hi ha milers de famílies que no es poden permetre pagar als seus fills els estudis universitaris... A més, en 4 anys s'han reduït en 75000 el nombre de beques que concedia el Ministeri d'Educació.

Tornant a l'esmentada LOU, el seu objectiu és el d'augmentar la financiació privada en les universitats. D'una banda, augmentant el que paguen família o estudiant i per l'altra l'aportació de capital per part d'empreses, així l'Estat cada cop se'n desentén més. I que per tant, tindrà com a resultat el control de les universitats per part de les empreses (determinaran els criteris d'investigació segons interessos empresarials, els criteris de selecció d'alumnes...) ja que seran les que pagaran.

En definitiva, si es continua pel camí de la privatització en les universitats per sobre de la cultura hi hauran els diners.

Un estudiant

L'ASSOCIACIÓ EMPRESARIAL ESTUDIA PROMOURE LA CONSTRUCCIÓ D'UN CAMP DE GOLF A BERGA

El 19 del 12 del 2001 es publicava a la pàgina web "vilaweb" la possibilitat de què la patronal berguedana tirés endavant la iniciativa de construir un camp de golf al Berguedà. El nostre estimat senyor Josep Canudas, conegut per ser el director de Bermaq.S.A (coneguda de sobres per tots) declarà: "encara està molt verd i s'hi ha de treballar molt". Si això s'acaba duent a la pràctica em pregunto d'on trauran l'aigua per alimentar una instal·lació d'aquestes característiques. Segons el senyor Canudes, podrien instal·lar l'equipament en uns terrenys propers a la depuradora d'aigües residuals de Berga. Només advertir que no tolerarem que se'ns destrossi el Berguedà per el capritx de quatre explotadors. Molt lluny de quedar sols en un lema: Si ens destrossen les contrades alçarem les barricades!!

Un talp

A la organización burguesa , no sólo se la acusa de que el capitalista acapara una gran parte de los beneficios de cada empresa industrial y comercial, lo que le permite vivir sin trabajar. El cargo principal contra ella es que la producción entera ha tomado una dirección absolutamente falsa, puesto que no se realiza con el fin de asegurar el bienestar de todos, y eso es lo que la condena.

Pedro Kropotkin: La conquista

ACTUALITAT

CASAL PANXO INTENTA REBENTAR LA PLATAFORMA "BERGA ES MOU"

Casal Panxo, al marge –o millor dit: a esquenes- de la plataforma, pacta amb algunes associacions catòliques berguedanes, un text per fer arribar una sèrie de reivindicacions a l'Ajuntament de Berga, a traves de la institució "Consell de Joves" de la que forma part. Casal Panxo va informar a la resta d'associacions que si tenien interès es podien adherir, o no, però que per ells la plataforma no era un mitjà adequat i no en volien saber res.

Recordem que la plataforma s'havia format per aconseguir un canvi en les normatives municipals per tal que les associacions juvenils i culturals, sense ànim de lucre, no paguessin l'impost per l'ocupació de la via pública, en fer activitats precisament destinades a gestionar-se. A més, la Plataforma representava un aplec interesantíssim i esperançador de les associacions juvenils i culturals més actives de la ciutat, de cara a lluites concretes que ens afecten a totes i tots.

Però, Casal Panxo, ha optat per una altra via, probablement, degut a que estan més preocupats per la política municipal que pels seus propis interessos com a associació. Malgrat la activa participació d'algun dels seus membres en la plataforma, "la disciplina de partit" ha pogut més. Sembla que la cúpula del Casal s'estima més assegurar-se un futur personal a la política municipal que no pas la tasca de la seva associació pròpiament dita. Tan de bo ens equivoquem, però els membres del Casal que tan indignament duen el nom d'en "Panxo", han comès un greu error que pot traduir-se no només amb el fracàs de les reclamacions concretes de les diferents entitats, sinó i sobretot, en el trencament de la voluntat d'entesa de les diverses associacions. Primer el van potenciar i ara, per motius com a mínim poc clars, volen desentendre's.

La opció del Casal de cercar la via institucional –malgrat tenir ja la negativa de l'Ajuntament via instància-, és una via que molts no compartim però, que en tot cas, no creiem que hagi de comportar la voluntat de desfer la plataforma, sense que aquesta hagi pogut acomplir les seves funcions. Per tant, esperem que els membres del Casal reflexionin i participin de les properes assemblees que des de la plataforma es puguin convocar.

Uns joves decepcionats, però actius.

HISTÒRIA

Hem escollit aquest text del grup anarquista de Sallent de 1981, perquè el creiem actualment totalment vàlid i pot donar entendre fàcilment que persegueix l'ideologia anarquista.

PROGRAMA DEL GRUPO ANARQUISTA DE SALLENT, TITULADO "LA VIDA"

Considerando que la explotación de cualquier individuo contra sus semejantes es el mayor de los crímenes que se cometen en la humanidad:

Considerando que dicha explotación traducida en el hecho de vivir los menos a costa de los más se funda y mantiene en los cuatro principios de "religión, autoridad, propiedad i familia" todos ellos (tal y como hoy los conocemos) contrarios a justicia: porque religión supone la creencia en falsedades, "autoridad", el ludibrio de que los menos dirijan a los más por el engaño o la fuerza; propiedad, la usurpación del trabajo acumulado por otros para bien general y que uno solo lo acapara; y "familia", el egoísmo despótico son que el varón sujeta a la hembra y los padres a los hijos, corrompiendo, desde la infancia, los gérmenes de libertad que la naturaleza inspira a todos los seres:

Considerando que los diferentes ensayos de civilización o progreso intentados por la humanidad, careciendo de éxito, sin conseguir moralizarla, porque la base de dichos ensayos fue errónea, al apoyarse en los principios que anatematizamos:

Y considerando que todas las ideas, sistemas y concepciones son obras del hombre, que el hombre puede destruir o modificar, sin que ocurra contradecir este axioma más que a ciegos fanáticos, o malvados y despreciables tiranuelos:

PACTAMOS

1ª Dirigir y aunar nuestros esfuerzos intelectuales y físicos a la extinción de toda creencia y subordinación a poderes y autoridades celestes o terrenas; es decir, iglesias y gobiernos, puesto que de las primeras nacen las hipocresías y de los segundos las esclavitudes.

2ª Reconocer por norma de nuestras acciones la sinceridad, la franqueza y la constancia, sin que jamás nuestros hechos estén en oposición con nuestros dichos, por guía el libre examen y por fin, la emancipación o mayor edad del pueblo, dentro del cual no debemos consentir patrias, fronteras, razas, clases ni intereses diversos, dentro del cual aspiramos a ser hermanos solidarios; y dentro del cual, cada uno debe ser para todos y todos para uno.

3ªDeseamos la transformación de la propiedad y de su consecuencia la familia, a fin de que no exista individuo alguno que carezca de ambas.

4ªAceptamos el concurso de cuantos amen y defiendan la Anarquía o Acracia (no gobierno), cualesquiera sea la escuela económica que juzguen más acertada para el venidero.

5ªDefenderemos con entusiasmo todos los medios y resoluciones que conduzcan al triunfa de nuestros ideales, comenzando por las uniones libres de resistencia al capital, el conseguimiento de la jornada de ocho horas y de las bajas sucesivas hasta la extinción del jornal, a fin de que llegue, cuando antes, el ansiado momento de la liquidación, donde, lejos de repartirnos individualmente, cosa alguna, obligamos a nuestros ladrones a devolver lo que siempre estuvieron repartiéndose y pertenecer al patrimonio universal.

6ª Y último: Concretamos nuestras aspiraciones y sentimientos en esa sola entidad: Justicia.

Compañeros anárquicos del Universo y, en especial, grupos revolucionarios de la región española: en vista de la profesión de fe antecedente, esperamos vuestra solidaridad y adhesión y nos ofrecemos de vosotros en la Anarquía y para la Anarquía.

Por el Grupo "La vida" de Sallent
EL SECRETARIO
Sallent 1ª de enero de 1891

Les diferents empreses a sota anunciades no tenen perquè compartir la ideologia dels diferents articles de la revista

EXPLOTACIÓ AL TREBALL, AIXÒ ÉS BUSCALL

Durant quinze mesos vaig estar treballant a l'empresa Buscall. Buscall m'oferia una feina amb contracte, cosa que no havia trobat fins aleshores ja que al Berguedà treballar sense contracte o bé subcontractat per empreses rapinyaires (ETT's) és una cosa ben habitual, tristament acceptada, per falta d'alternatives.

El contracte que em varen fer curiosament era d'aprenent.

Durant els primers mesos tot i que el meu salari era de

misèria i em veia obligat a fer una jornada laboral superior a les 8 hores em vaig crear expectatives de **com a mínim** aprendre alguna cosa. Passats els primers mesos, amb el canvi d'encarregat, aquestes expectatives van quedar frustrades. Em passava tot el dia, durant setmanes, fins hi tot mesos, fent la mateixa feina. Una feina totalment alienant, monòtona, i que per descomptat no m'aportava res de res en el meu aprenentatge. Era similar a estat tot el dia en una cadena de producció.

Tornant a la jornada laboral, treballava diàriament 9 hores i mitja.

Entrava a les 8:00 , sortia a la 13:00, tornava a entrar a les 14:30, i sortia a les 19:00. Aquesta era la jornada, sense més ni menys, estava obligat a acceptar-la si volia conservar la feina, tot i que hi havia afegides una hora i mitja d'hores extres.

A més d'obligar-me a fer hores extres cal dir que m'eren pagades al denigrant preu de 350 pessetes. Després d'un any me les van apujar a 450... És a dir, un valor realment insignificant tenint en compte el tipus de feina.

També insignificant era el salari. Cobrava la miserable xifra de seixanta nou mil pessetes mensuals, que amb hores extres incloses difícilment arribava a vuitanta mil.

A més de tot això vaig haver de suportar totes les coaccions constants del senyor encarregat, que semblava haver emprès una creuada personal en contra de la meva persona. Va arribar a un punt que vaig decidir de queixar-me al "jefe" degut a que les pressions de l'encarregat es feien cada vegada més insuportables. Però evidentment, el senyor empresari (Josep Buscall) va creure cegament en el seu encarregat, tot i que la resta de treballadors de l'empresa manifestaven la meva valia.

Arribats a aquest punt vaig decidir plegar. L'Última setmana s'hem va canviar de secció degut a les meves diferències amb l'encarregat. Em van posar a treballar a la secció d'alumini. En aquesta secció estaven contents amb la meva feina, i em comunicaven la possibilitat de quedar-me treballant en aquella secció. Però novament va aparèixer el senyor encarregat: Antonio Martínez que va manifestar que o plegava jo o plegava ell. Novament la balança es decantà cap al cantó del senyor encarregat i jo vaig deixar Buscall.

Un temps després em vaig assabentar gràcies als meus ex-companys de feina de que alguns oficials, després de veure que l'encarregat continuava les coaccions seguint el seu criteri personal, arbitrari i esclavista, havien firmat un document en que manifestaven el seu rebuig vers l'actitud del senyor Antonio Martínez.

Contra l'explotació a que sotmet el senyor Josep Buscall i alguns dels seus lacais:

BOIKOT A BUSCALL.S.L!!!!

"La ilustración consiste en el hecho por el cual el hombre sale de la minoría de edad. El mismo es culpable de ella. La minoría de edad estriba en la incapacidad de servirse del propio entendimiento, sin la dirección de otro. Uno mimo es culpable de esta minoría de edad, cuando la causa de ella no yace en un defecto del entendimiento, sino en la falta de decisión y ánimo para servirse con independencia de él, sin la conducción de otro. ¡Sapere aude! ¡Ten valor de servirte de tu propio entendimiento! He aquí la divisa de la Ilustración.
I.Kant: ***¿Que es la Ilustración?***

JO VAIG SER EXPLOTAT PER BERMAQ S.A

El mes de novembre de 1999 vaig entrar a treballar a Bermaq s.a. La meva estada a l'empresa va durar sis llargs mesos. Em van fer un d'aquells contractes de formació de treball. Jo com tants d'altres era en aquells moments un jove amb ganes de treballar al que no interessava en absolut la jurídica laboral, arribant a extrem de a signar la seva pròpia condemna.

Ara no fa gaire, molt després de que acabés el contracte amb Bermaq em vaig voler assabentar bé d'algunes coses que no m'acabaven de quadrar sobre el contracte que em van fer. Això és el que vaig descobrir:

Tot revisant les clàusules una per una me'n vaig adonar que la meva jornada laboral tenia que ser de 40 hores setmanals: "La jornada de treball serà de 40 hores" posa (mirar annex 2 pàg 10 nº 1), però la realitat era ben diferent, doncs jo treballava un total de 45 hores, això després de negar-me en rodó a treballar-ne 50.

Pel que fa a la qüestió del sou les coses son molt més greus.

El meu sou era ni menys ni mes que de unes 45000 pessetes mensuals de mitjana (mirar annex 3 pàg 11 nª 1...que cadascú tregui les seves pròpies conclusions) que sumant-hi aquella hora que feia de més cada dia que l'empresa m'obligava a fer i que no contemplava el contracte arribava a unes 50000 pessetes mensuals. Això em va crear una gran incògnita que em va portar a l'anarcosindicat CGT, (doncs era el que tenia més a la vora). Allà no només em van acabar de reafirmar el que jo sospitava sinó que em van demostrar que l'estafa anava molt més enllà.

Així doncs: A la clàusula 3 posa textualment: "El/la treballador/ora ha de percebre per la prestació dels seus serveis una retribució segons conveni pessetes brutes mensuals" (mirar annex 2 pàg 10, nª 2), després de comprovar la taula de salaris del conveni del ram de la sidrometalúrgia vaig quedar esgarrifat (és a dir, després d'assabentarme de quina era la quantitat que havia de cobrar per llei). Doncs si jo tinc un contracte de formació (mirar annex 1 pàg 9, nº1), com estipula el meu contracte miro a la taula de salaris i he de cobrar un total de 72.119 pessetes mensuals, doncs jo soc un aprenent de primer any. (mirar annex 4, pàg 11 nª1) Així el senyor Canudes em robava al voltant d'unes 25000 pessetes al mes!!, que si ho sumem al llarg dels sis mesos bé a resultar 150.000 pessetes! Però la cosa no queda aquí, ja que aquesta estafa també es reflecteix amb el meu "finiquito", amb la paga de Nadal, vacances etc, etc , arribant a estafar-me més de 200000 pessetes (les xifres són aproximades doncs no cobrava el mateix cada mes).

Cal dir que a aquesta estafa s'hi ha d'afegir la plusvàlua que el patró roba a l'obrer només per la seva condició d'assalariat.

Però la cosa no acaba ni de bon tros aquí, ni de casualitat. Encara quedava per resoldre una cosa sobre el meu contracte i CGT em van acabar d'informar.

Era sobre la segona clàusula, aquesta continuava el que he citat abans dient: "El total d'hores de formació teòrica durant el temps de durada del contracte serà de sis hores, que representen un 15% de la jornada màxima prevista en el conveni col·lectiu d'indústria siderometalúrgica" (mirar anex 2, pàg 10, nª3) Així jo havia de fer un 15% de les meves 8 hores diàries (que com ja he dit no eren 8 sinó 9) de formació teòrica, és a dir, sense treballar, assentat estudiant. Però això novament no es complia, jo treballava les meves nou horetes sense rebre cap tipus de formació teòrica. Això, pel que em vaig poder assabentar era molt greu, doncs el meu contracte era "en fraude de ley", que vol dir això? Que al paper posava que jo feia un tipus de contracte, quant en realitat jo en feia un altre amb característiques diferents que no estaven en cap paper. Al no fer aquelles 6 hores setmanals resulta que no em podien fer un contracte de formació, m'havien de fer un contracte de "Pinche 17 anys", que no contemplava aquelles 6 hores setmanals, però que a la vegada havia de cobrar molt més (mirar annex 4, pàg 11 nº2), havia de cobrar per llei 96.739 pessetes al mes!!

Ara me'n he adonat de l'explotació a la que em van sotmetre a Bermaq sa. Abans d'acabar només advertir a tots els "aprenents" que treballin a Bermaq que es mirin les taules que están als anexos, i si el que posa allà no és el que cobren (72000 contracte de formació primer any) que ho denunciïn, i que si no els hi donen la corresponent formació teòrica, que també denunciïn doncs es "contrato en fraude de ley" i a part de tornar-vos tot el que us han robat, si es guanya el judici, l'empresa té l'obligació d'agafar-vos fixes.

Contra l'explotació a que sotmet l'empresa del senyor Canudes, BOIKOT A BERMAQ SA!!

ANNEX 1

☎8220000 GESTORIA PUJOL 001/002

Nº1

CONTRACTE DE TREBALL DE FORMACIÓ

A L'EMPARA DE L'ARTICLE 11 DE L'ESTATUT DELS TREBALLADORS, D'ACORD AMB LA REDACCIÓ PROPOSADA A LA LLEI 63/1997, DE 26 DE DESEMBRE (BOE de 30 de desembre)

Codi del contracte [redacted]

Segell de registre de l'Oficina de Treball de la Generalitat

[redacted] NOV. 1999 655

L'EMPRESA

Núm. d'inscripció a la Seguretat Social (omplir de cal que): Codi prov. Número Dig. control [redacted]

Règim de la Seguretat Social: General

Nom i cognoms: RAMON CANUDAS FIGOLS	Dni: [redacted]	En concepte d': REPRESENTANT	
Nom o raó social: BERMAQ, S.A.	CIF/NIF: [redacted]	Activitat econòmica: FABRIC.MAQUIN	AE
Domicili social: CTRA. MOLI DEL CASTELL	Localitat: AVIÀ	C. postal: 08610	Núm. total de treballadors/ores en plantilla*: 47
Domicili del centre de treball: EL MATEIX	Localitat:	C. postal:	Núm. total de treballadors/ores del centre de treball*:

EL/LA TREBALLADOR/A

Nom i cognoms: [redacted]	NASS:	Nivell d'estudis acabats: EGB	Codi:
Data de naixement*: [redacted]	Dni: [redacted]	Domicili: [redacted]	
Població: BERGA	Província: Barcelona	Codi postal: 08600	Telèfon:

Amb l'assistència legal, si escau, d ....., amb el DNI núm. ....., en qualitat [4] d .....

DECLAREN

a) Que les dades del centre de formació són les següents:

Nom o raó social: FONS FORMACIÓ		CIF/NIF: [redacted]	
Població: BARCELONA	Identificador del centre*: Cod. prov.	Número: 0414	Metàfisi accent*: F ☐ o ☒

b) Que el/la treballador/a no té la titulació requerida per formalitzar un contracte en pràctiques en l'ofici o el lloc de treball objecte d'aquest contracte.

c) Que el/la treballador/a sí ☒ no ☐ ha finalitzat els cicles educatius compresos en l'escolaritat obligatòria.

d) Que el/la treballador/a té reconeguda la condició de minusvàlid/a, com s'acredita en el certificat expedit per [7] .....

e) Que el/la treballador/a no ha estat vinculat/ada a aquesta o a una altra empresa amb un altre contracte de formació o d'aprenentatge que hagi esgotat la durada màxima.

f) Que el nombre de contractes per a la formació en el centre de treball és de [8] 5 incloent-hi la nova contractació, dels quals ..... contractes corresponen a treballadors/ores minusvàlids/des.

g) Que el contracte se subscriu a jornada completa.

Que compleixen els requisits exigits per subscriure aquest contracte i, en conseqüència, decideixen formalitzar-lo d'acord amb les següents

CLÀUSULES

1. Que el contracte té per objecte la formació [9] d'aprenent mecànic inclòs en el grup professional i en la categoria o el nivell professional [9] d'aprenent mecànic (d'acord amb el sistema de classificació vigent a l'empresa), i que el/la tutor/a encarregat/ada de la formació és [10] Ramon Canudas o encarregat, la qualificació professional del/de la qual és [11] mecànics .....

ANNEX 2

Nº1

2. La jornada de treball serà d e 40 hores. El total d'hores de formació teòrica durant la durada del contracte serà de 6 hores, que representen un [*] 15 % de la jornada màxima prevista en el Conveni col·lectiu de industria siderometalúrgica.

Nº3

El temps de treball efectiu es prestarà d [*]

La formació teòrica s'impartirà d'acord amb el calendari següent [*] dilluns, dimarts i dijous de 9 h a 11 h. del matí

3. El/la treballador/a ha de percebre per la prestació dels seus serveis una retribució d [*] segons conveni pessetes brutes [*] mensuals

Nº2

4. La durada d'aquest contracte serà d [*] SIS MESOS i s'estendrà des del [redacted] fins a l [redacted].

La suspensió del contracte per les causes previstes en els articles 45 i 46 del Text refós de la Llei de l'estatut dels treballadors sí/no [*] comportarà l'ampliació de la seva durada.

5. L'empresa s'obliga a proporcionar el treball efectiu adequat a la formació i a concedir els permisos per assistir a la formació teòrica. El/la treballador/a es compromet a prestar el treball efectiu i a rebre la formació.

6. El contracte s'extingirà per l'expiració del temps convingut, incloent-hi, si escau, el de les pròrrogues que s'acordin.

7. Al moment de la finalització d'aquest contracte, l'empresa s'obliga a expedir un certificat al/a la treballador/a on consti la durada de la formació teòrica i el nivell de formació pràctica adquirida.

8. Per a tot el que no estigui previst en aquest contracte s'aplicarà la legislació vigent corresponent i, particularment, el que disposen l'article 11 del Text refós de la Llei de l'estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març (BOE de 29 de març), la Llei 63/1997, de 26 de desembre (BOE de 30 de desembre), el Reial decret 488/1998, de 27 de març (BOE de 9 d'abril) i l'Ordre de 14 de juliol de 1998.

9. Aquest contracte s'ha de registrar a l'Oficina de Treball d e Berga i l'empresari/ària ha de comunicar a aquesta Oficina les pròrrogues que s'acordin, com també l'acabament del contracte.

CLÀUSULES ADDICIONALS [*]

10. Es pacte entre ambdues parts que el període de prova serà d'un mes.

I, perquè consti, s'expedeix aquest contracte en 3 exemplars, que signen les parts interessades, en el lloc i la data que s'indica a continuació.

AVIÀ, [redacted] d e [redacted] de 199 9.

El/la treballador/a, [redacted]

El/la representant de l'empresa,

El/la representant legal del/de la menor, si escau.

[1] Director/a, gerent, etc.
[2] Excloent-hi els contractes de formació.
[3] El/la treballador/a ha de ser menor de 21 anys. Excepcions: si és minusvàlid/a no hi ha límit d'edat, i els contractes per a la formació en escoles taller i cases d'oficis i programes de garantia social es poden subscriure amb treballadors/ores menors de 24 anys.
[4] Pare, mare, tutor/a o persona o institució que el/la tingui al seu càrrec.
[5] Número d'acreditació que té al centre col·laborador del Departament de Treball per impartir la formació teòrica en contractes de formació.
[6] Marqueu amb una ics el que correspongui: P: formació teòrica presencial; D: formació a distància.
[7] Especifiqueu només en el cas que el/la treballador/a tingui la condició de minusvàlid/a i s'indicarà l'organisme oficial que ha emès la certificació.
[8] Indiqueu l'ofici o el lloc de treball objecte de la formació.
[9] S'emplenarà el grup professional i la categoria o el nivell professional que correspongui, segons el sistema de classificació professional vigent a les empreses.
[10] Nom i cognoms del/de la tutor/a.
[11] Assenyaleu el nivell professional del/de la tutor/a, d'acord amb el sistema de classificació professional vigent a l'empresa.
[12] Mínim, el 15 % de la jornada prevista al conveni o, si no n'hi ha, de la jornada màxima legal. En qualsevol cas, el màxim bonificable per formació teòrica és el 15 % d'aquesta jornada.
[13] Indiqueu els dies de treball efectiu i l'horari.
[14] Indiqueu el temps diari, setmanal o mensual dedicat a la formació i l'horari.
[15] La que fixa el conveni col·lectiu, amb el que, si no n'hi ha, pugui ser inferior al salari mínim interprofessional en proporció amb el temps de treball efectiu.
[16] Setmanals, mensuals o anuals.
[17] Mínim de 6 mesos, màxim de 2 anys, llevat del que prevegi el conveni col·lectiu d'àmbit sectorial, amb el límit màxim de 3 anys.
[18] Ratlleu el que no escaigui.
[19] Si s'estableix període de prova, s'aplicarà el que disposa el conveni col·lectiu, i en cap cas podrà excedir els 2 mesos.

LABORAL

ANNEX 3

[redacted]

BERMAQ, S.A.

DOMICILIO: CR/MOLI DEL CASTELL, S/N

N.º Inscripción en la Seguridad Social: [redacted]

TRABAJADOR: Cif = [redacted]

Categoría profesional: APR. 1.

Puesto trabajo: [redacted]

N.º Libro Matrícula / Antigüedad en la Empresa desde: [redacted]

PERIODO DE LIQUIDACION DEL: 01 01 (día mes) AL: 31 01 00 (día mes año)

TOTAL DIAS: 30

II. DETERMINACION DE LAS BASES DE COTIZACION EN EL REGIMEN GENERAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL

N.º Afiliación a la Seguridad Social | Remuneración total | Prorrata (Pagas Extras) | TOTAL | Grupo | Tarifada | Horas Extras | Contingencias de A.T. y E.P. | INDICATIVOS C.T. | ORDEN | DISTRIB.

[redacted]

I. DEVENGOS — 1. Percepciones sujetas a cotización — CONVENI 0802545

CLAVE	CONCEPTO	CANTIDAD	PRECIO	DEDUCCIONES	DEVENGOS
100	SOU BASE				43688
					72.119

2. Percepciones no salariales excluidas de cotización

Indemnizaciones o suplidos	Protección a la familia	Prest. por I.T. Días	Prest. por I.T. Importe	Prest. por A.T. y E.P. Días	Prest. por A.T. y E.P. Importe	Otras Contingencias Código	Otras Contingencias Importe	Total Prestaciones de la Seguridad Social	Mejoras Volunt. de la acción protec.
	0							0	0

III. DEDUCCIONES — Aportación del Trabajador

Contingencias generales Seguridad Social	Desempleo F.P. y H. extras	I.R.P.F.	Otras deducciones	B. TOTAL A DEDUCIR	A. TOTAL DEVENGADO
791	23	874	0	1688	43688

2x

Redondeos: Anterior | Actual

A-B LIQUIDO A PERCIBIR: 42000

252,43 EUROS

N°1

FIRMA Y SELLO DE LA EMPRESA

RECIBI: [redacted]

ANNEX 4

Pinche 16 años	93.231		93.231	1.305.234
Pinche 17 años	96.739	N°2	96.739	1.354.346
C. Formación 1er año	72.119	N°1	72.119	1.009.666
C. Formación 2do año	80.663		80.663	1.129.282
C. Formación 3er año	92.736		92.736	1.298.304
EMPLEADOS				
Aspirante 16 años	92.783		92.783	1.298.962
Aspirante17 años	96.088		96.088	1.345.232
C. Formación 1er año	72.119		72.119	1.009.666
C. Formación 2do año	80.663		80.663	1.129.282
C. Formación 3er año	92.736		92.736	1.298.304

NOTA:

S'han tapat dades amb requadres negres per tal de no delatar l'autor d'aquest article, i evitar posibles represàlies.

En últim lloc agraïr a CGT Sallent per una banda i a CNT (Joaquin Costa)de l'altre, per haver-me assessorat degudament.

APOSTATAR ÉS LLEIG

Apostatar significa abandonar els vincles amb l'Església catòlica i segons com es miri és força lleig.

S'ha d'admetre que el clero ha actuat activament en la implantació d'un sistema de valors contrari a tot el que impliqui el goig de viure i que s'ha allunyat de tot allò que fos l'interès per les necessitats de l'home per tal de tenir a la població controlada. També és de justos reconèixer que la idea de pecat ha estat un element repressor dels instints més bonics que Déu nostro

senyor ens ha donat: que estimar, que follar, que disfrutar de la vida no ha de fer sentir culpable a ningú sempre i quan no es faci amb desitjos satànics o amb ànim d'ofendre. Considero que, ja posats, és innegable el fet que tot aquest sistema de valors ha generat una oligarquia que, massa sovint -exceptuant l'Abat Oliba, els primers franciscans i els anomenats "curas guerrilleros" sudamericans- ha estat al costat de la reacció i ha esdevingut, des de l'adopció del cristianisme com a religió oficial de l'Imperi Romà amb l'Emperador Constantí el 313, una estructura de poder moguda només per la intenció de mantenir-se i engrandir-se al preu que fos. Així mateix no romandrem cecs a l'execrable paper de molts dels nostres líders impulsant i recolzant dictadures i tiranies –ens avergonyeix l'eterna estampa de bisbes beneint dictadors i justificant matances-.

És desconsolador veure com l'esperit i les obres del bon Jesús i dels seus deixebles han estat corrompudes i enfangades per individus o col·lectius àvids de poder i curulls de tots els vicis, gent que es trobava i es troba a les antípodes de l'ideal que el fill de Déu ens va revelar i que han fet les mil i una malvestats en nom de Déu. És una vergonya col·lectiva i una herència ignominiosa que ha fet que l'Església –al menys la nostra- hagi estat secularment odiada per innombrables persones, malauradament no pas mancada de motius. És una vergonya que els cristians honestos no hem pogut reparar amb bones accions degut a l'aclaparadors magnitud i nombre d'accions reprovables. I no parlarem aquí dels genocidis i intents de genocidi de totes les cultures precristianes perquè ja fóra excessiu.

No obstant s'ha de perdonar i seguir la paraula de Crist, aquell qui va morir per salvar-nos a tots. La seva paraula encara avui roman com una llum que ens guia i ens empara, útil fins i tot en els nostres dies i ens pot servir d'orientació a tots.

Si malgrat tot això encara algú segueix desitjant apostatar li convé saber que per cada deserció la seva parròquia, i de fet l'Església en general, percebrà menys diners de l'Estat. Al mateix temps no podrà entrar en el cel i sí caure a l'infern. Sigui com sigui cal il·luminar al cec, o treure-li la llum quan ja no li fa falta. Així que si ets un ateu d'aquells apunta:

-Et cal el registre de bateig. El tenen a la teva parròquia.

-Et cal el DNI.

-Millor en fas fotocòpies i les envies a l'arquebisbat o al bisbat d'on pertany la teva parròquia juntament amb una carta explicant els motius de la teva decisió –l'extensió és totalment lliure- (si ets de la diòcesi de Barcelona la carta ha d'anar al C/del Bisbe, 5).

UN ANÀLISI DELS MITJANS DE COMUNICACIÓ

Tots sabem que els mitjants de comunicació desinformen, que manipulen i targiversen. Tots els que estem ficats en algun moviment o altre hem estat criminalitzats i han dit de nosaltres tot tipus de mentides. És per exemple el cas del moviment ocupa que ha sigut ultimament molt perseguit i criminalitzat i fins hi tot relacionat amb l'organització terrorista ETA. O el cas del company anarquista Eduardo García, criminalitzat per diaris i televisions, acusat d'haver enviat paquets bombes a diversos mitjans de comunicació, i que després d'un any del seu empresonament ha sigut alliberat per falta de proves evidents... Està clar que tots els mass media serveixen interessos. Però lluny de limitarme a enumerar un seguit d'exemples m'agradaria arribar a l'arrel del problema.

En primer lloc veig necessari desmentir la farça del pluralisme informatiu. Les democràcies occidentals sempre ha presumit d'aquest pluralisme i de no tenir censura en la premsa. Però si ens fiquem veiem que la propietat dels mitjans de comunicació cada vegada es concentra en menys mans, el que això demostra es que el pluralisme informatiu es completament nul. Berlusconi, Murdoch, Jesús de Polanco, Hachette, Bertelsmann etc etc... són exemple de grans propietaris de moltissis mitjans de comunicació. Per altre banda la finalitat actual dels mitjants de comunicació ja no és informar, sinó produïr beneficis. Són empreses gegantines, en mans de grans burgesos. Partin d'aquí está molt clar que faran el que puguin per evitar que aquest sitema canviï, estant al costat de la burgesía

El IPI advierte contra la concentración en los medios de comunicación

Los grandes monopolios amenazan a la libertad de prensa en todo el mundo

En EEUU ha crecido la autocensura y el condicionamiento exterior

ROMA.— El vicepresidente del Instituto Internacional de Prensa (IPI), Cushrow Irani, advirtió ayer en Roma que la concentración de las propiedades en los medios de comunicación es uno de los mayores peligros que amenazan a la libertad de prensa.

Irani, en la reunión del Consejo de Administración del IPI, organización apolítica defensora de la libertad de prensa y de información que cuenta con socios de 63 países del mundo, añadió que dicha concentración es también un peligro para la democracia.

Otro de los peligros para la libertad de prensa, según el vicepresidente del IPI, es el hecho de que la televisión absorbe demasiada publicidad, en detrimento de los periódicos. En los países ricos, dijo, los diarios se están haciendo cada vez más pobres mientras en los países pobres, donde la televisión está bajo control gubernamental, la Prensa, si bien influenciada y amenazada, sale beneficiada. Irani consideró que para garantizar la libertad de prensa es necesaria «la alta preparación profesional».

El vicepresidente del IPI instó también a los periodistas de las democracias avanzadas a que luchen por aquellos colegas que están en la línea de fuego. Por su parte, el presidente de la Federación Italiana de Editores (FIEG), Giovanni, dijo ante el Consejo del IPI que los diarios de su país también están en crisis y añadió que, si por una parte las televisiones comerciales han roto el monopolio público, por otra han causado efectos desastrosos en la Prensa, que recibe cada vez menos publicidad.

Por otra parte, en EEUU, un número creciente de medios de comunicación está cediendo a las presiones de las grandes empresas por temor, según algunos expertos en leyes y periodismo, al alto coste de las demandas judiciales, informa Efe.

La reciente suspensión de un reportaje de la cadena de televisión CBS por temor a la reacción de la industria tabaquera forma parte, según algunos expertos, de una tendencia que se ha acentuado en los últimos meses. Mike Wallace, veterano periodista del programa de televisión *Sixty Minutes*, anunció el pasado domingo a los telespectadores que la decisión de no emitir el reportaje fue adoptada como medida preventiva por consejo de los abogados de la CBS.

En el reportaje, un ex directivo de la empresa Brown & Williamson acusaba a sus antiguos jefes de anular un proyecto para desarrollar un tipo de cigarrillo menos dañino para la salud que los actuales.

El diario *The New York Times* considera que el incidente es la señal de que muchos medios de comunicación están dejando de lado un principio fundamental de la profesión periodística: combatir todos los intentos exteriores de condicionar el contenido de las noticias.

i dels poderosos (són elles mateixes poder i burgesia), no els interessa que aquest sistema canvii i faran tot el possible per preservar-lo: mentir, manipular, criminalitzar etc etc.. Sí que és veritat que potser no hi ha censura (almenys no tanta com abans) des del poder governamental, però sí que existeix l'*autocensura,* és a dir, que els periodistes no difondran informació que ataqui al sistema doncs es senten part del sistema.

Tot això que acabo d'argumentar fou reconegut fins hi tot per l'Institut Internacional de Premsa com podem llegit en la notícia que va publicar el diari *El mundo* del 19-11-95. (la de la pàgina anterior)

Continuant amb tot això pasarem a analitzar les conseqüències de la publicitat en els mitjans.

Actualment la publicitat és una font d'inversió importantíssima en els mitjans de comunicació, en general és la publicitat el que manté el mitjà de comunicació i no pas els consumidors del mitjà. Les conseqüències de la publicitat són dobles: en primer lloc impulsa la concentració dels mitjans, doncs són les empreses més grans les que obtenen majors ingressos publicitaris, i provoquen –en segon lloc- la autocensura en el mitjà en qüestió. Això és perquè als mass que tenen publicitat no voldran crear problemes amb l'inversor i evitaran en molts casos publicar coses que serien molt necessàries que es sabéssin. Per exemple, que moltes multinacionals són les causants reals de guerres, fams, morts... etc

Però si tot això sembla poc, no podem passar per alt mirar les fonts d'on treuen les notícies. Quants cops hem sentit allò de "según fuentes de la policia" o "según fuentes del gobierno"...

Com hem dit anteriorment al mass media els interessa que res no canvii doncs ells són poder i estan perfectament inmersos en aquest sistema, en formen part, així la ideologia que ens vendran és la neoliberal, la capitalista, ens manipularan segons els seus interessos, ens faran ser acrítics, alienats, ens faran plorar per cada mort d'ETA, quan mori el nostre personatge predilecte de la telenovela.... ens faràn alegrar quan el nostre equip marqui un gol. Ens mentiran per mantenir tot aquest sistema, ens crearan la nostra forma de pensar, ens faran asumir que aquest sistema és inqüestionable... Ens fan ballar a la seva mercè!!

Contra la farça de la llibertat de premsa, contra la farça de la llibertat i la democràcia és necessari crear mitjans de comunicació alternatius, revistes, radios lliures, panflets etc.. on hi siguin representades les veus dissidents a aquest sistema, mitjans que no serveixin ni a poders financers, ni partidistes, ni gubernamentals. El Pèsol Negre n'és un exemple, cal continuar amb la dinàmica actual i seguir millorant-lo.

Barrikada

DIDÀCTICA: Debat sobre nacionalisme

DEFENSEM L'ANARQUISME!

En resposta als diferents atacs rebuts, tant per part del company Andreu com per aquesta comunitat àcrata, i els nostres sentiments més purs, haig de manifestar per començar, la meva disconformitat davant d'aquesta situació de "desordre salvatge", que certs individus i entitats estan creant alhora de definir-se, ho més aviat, de no fer-ho del tot: tirar la pedra i amagar la mà (covards), no ser del tot blanc, però tampoc negre ni vermell, ni tan sols persona, solament a esperar la seva oportunitat per poder endollar-se (un bon lloc de treball) i a viure del conte, però això si, sempre per Catalunya.

Abans d'acusar a ningú de "merder mental" seria bo, vigilar-se primer un mateix, amb visió transparent i autocrítica, potser així veuríeu l'immens clavegueram que us arrossega ja fa temps. Particularment, prefereixo allò que és "serio" però que surt del cor, amb netedat, que no pas lo "seriós" amb uns aires de intel·lectual de segona, deixant anar unes sensacions de superioritat totalment fastigoses i típiques dels nacionalistes, aspirants sempre a gaudir del poder sobre els altres. La meva opinió sobre aquest article seria la de "estúpid", i amb això, el Pèsol segueix estant obert a totes les opinions, sinó no seria una revista llibertària.

També vull respondre a l'article súper llarg i pro-basc (total per dir visca la independència no cal tan rotllo). Crec que l'autor d'aquest escrit no té cap lloc on poder anar, ho bé que s'ha equivocat de porta, perquè des del carrer es veu molt clarament el nom del centre: Ateneu

DIDÀCTICA: Debat sobre nacionalisme

Llibertari, i no diu res sobre abertzale o bé nacionalista, amb això vull demanar a tothom, que d'una vegada, deixem clares les nostres diferents idees, tendències i definicions, i que cadascú estigui al lloc que li correspon, amb noms i cognoms propis.

Clar exemple de robatori i provocació el tenim a l'anomenat "Casal Panxo" que, amb ideologies nacionalistes, van tenir la brillant idea, de posar-li el nom d'un històric lluitador anarquista: Marcel·lí Massana "Panxo", conegut anarcosindicalista de sempre. Esta clar que potser ells, mai han tingut cap personatge, amb entitat i coherència suficient com per poder-lo lluir, i per això es dediquen a robar, enganyar i tocar els collons. Vull doncs, convidar a la gent del Casal a canviar de nom, abans que arribin enfrontaments més durs, que segur arribaran. Si tot torna al seu lloc i els fantasmes al seu castell, no hi hauran problemes.

Les nostres idees són més lliures i llibertàries que cap altres, senzillament perquè no tenen cap frontera ni límits "nacionals", ni de cap tipus. Som universals. Les nostres intencions van molt més lluny que un lloc de naixement, tipus de sang, una llengua, banderes, unes costums per menjar, ballar o bé pixar. No ens podem aturar davant d'un petit territori, tan sols perquè faci "pudor" a barretina i sardanes. Tot això no significa absolutament res per a nosaltres, està clar?

A tots els companys llibertaris, us demano una mica més de "mala llet" per defensar l'anarquisme i tot allò que l'ha representat històricament. Sinó, valdrà més que ens dediquem a fer política barata i caganera com tots els partits polítics i els seus grups satèl·lit. Amics, una vegada més, estem envoltats de lladres, traïdors i oportunistes, si ens descuidem, ens cardaran fins i tot la nostre sang, rojinegra i llibertària. Es l'hora d'ensenyar les dents.

Un àcrata cabrejat, amb ganes d'acció directa.

DEBAT SENSE FER EL RIDÍCUL

Inicialment voldria deixar molt clar que aquest breu escrit no pretén, com altres, donar resposta a cap pregunta, ni argumentar cap idea nova entorn el debat sobre nacionalisme iniciat a la nostra revista. De tota manera jo dic obertament els meus objectius, no pretenc enganyar a ningú, de manera que qui busqui respostes als seus dubtes sobre nacionalisme no els trobarà pas aquí. En tot cas, creia necessari puntualitzar sobre certs ítems que han portat aquest debat a un reguitzell de desqualificacions personals ben poc productives, al meu entendre.

La gran majoria dels molts lectors d'aquesta revista penso que creu en que el fet d'iniciar un debat sobre qualsevol tema és quelcom molt interessant, simplement perquè ajuda a l'adormida població berguedana a pensar en alguna cosa més que la Patum i la Verge de Queralt –temes, per altra banda també molt susceptibles a debat-. Dic la majoria perquè sembla que hi ha elements que no pensen igual; aquestes persones lluny de fer cap bé, més aviat fan llàstima, m'explicaré: en cap cas un article aparegut al Pèsol hauria de ser rebatut amb desqualificacions personals envers l'autor i, molt menys encara, atacant una publicació que ha demostrat sobradament la seva imparcialitat a l'hora de publicar qualsevol tipus d'article, tot i que, en certs casos em consta que per donar cabuda a segons què s'han deixat al tinter escrits molt més interssants. La tàctica seguida per aquestes persones recorda bastant a procediments filofeixistes i diu ben poc al respecte de la seva qualitat humana.

Aquests individus recorren a la desqualificació personal i es permeten el luxe de fer recomanacions bastant sui generis com "demanar la opinió a totes les persones autoanomenades nacionalistes", en tot cas, estimat company, aquest estudi s'està fent, i està previst que sigui publicat al número 2354 del Pèsol, ja que, segons tinc entès. "l'adolescent de catorze anys" està tenint serioses dificultats per parlar amb els nacionalistes del Nepal. Per favor! Si es pretén fer una crítica a un mètode no cal caure en patetismes!! De la mateixa manera, tant jo com la majoria de lectors del Pèsol agrairíem un mínim fons en les argumentacions pronacionalistes que la gent, lliurement, vulgui expressar, ja que resulta massa fácil dir que hi ha idees per rebatre un argument sense anomenar dites idees.

Pel que respecta al suposat tancament en banda del Pèsol Negre, crec que no cal fer cap comentari, en tot cas aquest suposat tancament és molt més obert que la mentalitat de certs individus.

Per acabar, em permetreu signar amb pseudònim, vistes les experiències anteriors d'amenaces envers un company per expressar lliurement la seva opinió.

Homenot.

EN RESPOSTA AL SR. LLUÍS

Al passat número del Pèsol Negre apareixen tres articles entorn la problemàtica nacionalisme/anarquisme. Un d'ells és el que ha motivat el present text, és el que signa el Sr. Lluís (Pingu). Un altre article és una simple i legítima rebequeria sobre la qual no val la pena fer comentaris i, finalment, hi ha un de signat per mi que gira entorn els conceptes nació/individu i les voluntats que hi ha darrera de les dues corrents de pensament que tractem.

D'altra banda, al butlletí del Casal Panxo apareixen algunes bestieses que per la seva inconsistència i per ser més pròpies de comentaris de taverna que de cap altra cosa, no els hi dedicarem gaire espai. Potser és tracta d'un butlletí humorístic –això ho explicaria tot- perquè diuen coses com aquestes: "la C.N.T només tenia una implantació important a Catalunya" (això és fals ja que la CNT tenia una implantació fortíssima a tot el llevant de la península de Catalunya a Andalusia passant per València, Aragó, etc.), també diuen que "darrera de cada persona que diu "jo no sóc nacionalista" s'hi amaga un nacionalista espanyol" (mira que dir que els que no som nacionalistes som nacionalistes espanyols...), en fi tonteries per l'estil. Afirmacions com aquestes –i hem sap greu dir-ho- a part de ser falses són pròpies de ments simples i de polítics burgesos. Aquesta gent del Casal –ja que l'article no va firmat-, a més de tenir poca vergonya alhora de robar noms d'anarcosindicalistes (es podrien posar el nom d'algun dels seus capellans super-star, d'alguna mare de deu o de la pesseta i deixar-nos en pau) són menys revolucionaris que l'E.R.C, això sí, són uns grans empresaris de la nit.

Passem doncs, a l'únic article mínimament interessant entorn l'esmentada polèmica. L'articulista en qüestió –en Lluís-, comença l'article afirmant que el veritable problema de la qüestió està per sobre de les diferencies conceptuals que hi ha entre les ideologies. D'altra banda, l'article no fa més que donar voltes sobre diferencies conceptuals i a sobre, els conceptes que fa servir estan mancats de definicions clares. El fet de no definir conceptes ajuda a aclarir-ho tot, això sí amb una llum tant tranquil·litzadora com demagògica. Per tant, la qüestió no està per sobre de les diferencies conceptuals, dir això és una bestiesa, ja que els conceptes fan possible la formulació de les diferents teories i la concreció dels seus mètodes i objectius. Els conceptes es creen amb la voluntat de poder legitimar i explicar uns objectius concrets. El que diu en Lluís, és com dir que la veritable problemàtica està per sobre dels objectius que persegueix cada corrent de pensament. I clar, cal que tinguem clars mètodes i objectius, que sens dubte són i han estat del tot diferents per anarquistes i nacionalistes.

L'alliberament nacional fora de l'estat que vostè proposa, com ve possibilitat? per la voluntat de les persones que formen part de les diferents comunitats o bé per una qüestió genètica o lingüística o mística o què? Perquè dir que és per una qüestió cultural sense definir que entén vostè per cultura, és tan brillant com vuit de contingut, és no dir RES.

Si la nació ve determinada per la voluntat de les persones, resulta que estem d'acord, és vostè anarquista i el concepte nació ja no li és útil, perquè el concepte nació serveix uns altres interessos. Ara bé, si no és així, si la nació ve determinada per la llengua, la genètica o la mística, vostè passa per sobre de la voluntat individual i per tant, ja no estem d'acord. Vostè insistirà en què la nació ve determinada per una sèrie d'especificitats culturals resultat d'un procés històric. Aquestes especificitats, característiques o diacrítics culturals serien els que permetrien definir la cultura i per tant les nacions. Bé doncs, quines són? (i no val a dir allò "d'un tarannà característic"). Perquè la única diferencia real és la llengua –que algú diria que no és més que un altre dialecte del llatí- i si la llengua ha de determinar la nació, oblideu-vos del vostre suposat nacionalisme no excloent i no estatista; i tornem a veure com passeu per sobre la

voluntat individual i, probablement, per sobre de la dignitat de la persona. La llengua és única tot i que extraordinàriament semblant a la resta de llengües llatines (normalitzada a la francesa, perquè res està al marge de la política), però bé, de totes maneres una cultura que expliqui la seva "nació" no pot basar-se exclusivament en la llengua oi? Doncs, la resta de característiques o especificitats són comunes a la resta del món occidental: sistema econòmic –producció i consum-, models familiars, sistema polític, alimentació, oci, mites i imaginari col·lectiu, etc. D'aquesta manera veiem com la concepció essencialista de cultura en que es basa el nacionalisme, cau pel seu propi pes. Per tant, veiem com la nació que vostè proposa, no és el que diu que és, perquè no depèn de la voluntat de les persones que, segons vostè, en formen part i perquè el concepte nació segueix servint les finalitats que vostè sembla criticar i negar –la voluntat estatista entre d'altres-. Si vostè vol creure en l'existència de cultures i nacions identificables a l'Europa occidental és una qüestió entre vostè i la seva fe, ara bé la seva pretensió de deslligar el nacionalisme de la voluntat estatista, la trobo més greu perquè hem sembla que és una estafa –voluntària o involuntària-.

Vostè senyor Lluís, parla de les mitges veritats malintencionades i de demagògia, doncs bé això és precisament el que fa en parlar de l'anarquisme, tot i que cal disculpar-lo perquè potser ho fa per desconeixement i no pas per malícia. Vostè diu que l'anarquisme no assumeix l'alliberament nacional i en contra d'això cal dir que l'anarquisme assumeix l'alliberament global dels éssers i els col·lectius lliurement constituïts i autodeterminats. El que no assumeix son empreses que guarnides d'alliberament comportin esclavitud. D'altra banda, vostè confon l'anarquisme, que actua i ha de patir l'opressió de l'estat espanyol, amb la Confederació Nacional del Treball, ja que diu que l'anarquisme reprodueix l'estat espanyol en la seva extensió territorial, i això no és cert. Aquesta suposada reproducció la faria la C.N.T que és una confederació de sindicats, en organitzar-se, pels diferents motius pràctics de cada moment. Ja des de l'A.I.T, on veiem la Federació Regional Espanyola. La C.N.T no és l'anarquisme, és un anarcosindicat. Dins la C.N.T, a partir de la reconstrucció del 76, hi ha desfederacions de col·lectius i sindicats etiquetats de nacionalistes, ara bé també hi ha molts d'altres titllats de reformistes, paral·lels, marxistes, etc, que seran igualment expulsats. Aquest fet cal emmarcar-lo en la bogeria arrossegada des de l'exili i que va esclatar durant la transició, enmig d'atacs externs i durissimes i massa sovint absurdes, lluites internes al moviment llibertari. D'altra banda, la C.N.T dona suport a qualsevol procés d'alliberament, reconeixent pobles i ètnies, proposant el federalisme –pacte lliure-, l'autogestió i l'acció directa.

Sobre el que diu que l'anarquisme fa el joc a l'estat, cal dir que a part de ser a la pràctica fals –al marge de teòrics plantejaments mecanicistes i reproductivistes- és mal intencionat i sobretot graciós venint d'algú que segurament simpatitza amb moviments com l'independentisme basc, on veiem una llavor d'estat que és E.T.A i que sí que és realment una aliada de l'estat espanyol –en aquest cas la retroalimentació si que és evident-.

Vostè s'encaparra en parlar d'opressió nacional, en referir-se al que per mi, són només diferents relacions de poder –totes elles execrables- observables al marge de la "seva" nació. Vostè, encaparrat amb la nació, diu que l'opressió d'una societat per part d'un poder extern és sempre una opressió global i per tant cal un alliberament global, doncs clar que sí!, però jo no veig nacions per enlloc en aquest procés d'alliberament. El problema segueix sent el de sempre, no s'enganyi, el nacionalisme pretén la creació d'estats. Totes les societats amb estat pateixen l'opressió d'un poder extern, clar que sí, i aquest poder és en primer lloc l'estat, fruit de la gran desgracia ocorreguda en separar-se la política de la societat, en delegar, en patir i acceptar aquesta usurpació.

Vostè acaba dient –o citant- que alliberament nacional i alliberament social esdevenen termes sinònims. Bé doncs, no és que siguin sinònims, sinó que l'alliberament ha de ser sempre global. Per entendre'ns, la revolució àcrata supera i solventa tots els pretesos problemes nacionals.

Havent posat de manifest que el concepte essencialista

de cultura en què es basa el nacionalisme, no s'aguanta per enlloc, l'independentisme ha de cercar la seva base no en el nacionalisme sinó en la voluntat individual i en la lliureassociació. Amb la qual cosa resulta que la lliureassociació de persones en col·lectius autodeterminats i la lliure federació d'aquest col·lectius entre ells que proposa l'anarquisme sí és una veritable alternativa per la llibertat. De manera que l'independentisme que parteix de l'individu cap les col·lectivitats mai pot ser nacionalista sinó àcrata i defugirà la simbologia dels nacionalismes que efectivament són sempre estatistes. No es estrany que el moment en que el poble de Catalunya ha estat més lliure de la seva història hagi estat durant la revolució de 1936 en que es regí per un mètode autogestionari i federal al marge de la generalitat o l'estat.
Si vostè està realment en contra de TOTES les opressions i els poders coercitius, vingui amb nosaltres, ara bé, no vulgui que fem camí plegats si els objectius i els mitjans són diferents, perquè ja estem escaldats de les crides a la unitat que sols desitgen la subordinació.

D'altra banda, a més de seguir creient que tenim objectius diferents, crec que en quan als mètodes tampoc estaríem d'acord. Per nosaltres la finalitat és el propi mètode i per tant la fi no justifica els mitjans.
En definitiva, que la seva proposta d'alliberament nacional al marge de la voluntat de crear un estat, considero que és falsa: per desconeixement o per malícia; crec que és una pirueta més d'un nacionalisme marxista català –enlluernat pel moviment basc- que vol legitimar-se segrestant-nos el passat i comprometent-nos el futur, tot donant missatges conscientment i inevitablement confusos. Espero haver creat molta intranquil·litat, ja que això permetrà que el pensament i la reflexió continuïn. **Visca l'anarquia!**

Pep i tu.

DEBAT SOBRE NACIONALISME

Molt em temo que els arguments fixats en el número anterior del Pèsol Negre no han despertat la consciència nacional d'algun lector, possiblement perquè les raons presentades per l'autor no convencen a ningú.
S'està venent arreu que el nacionalisme català és quelcom revolucionari, reivindicatiu i molt "progre", però aquest només té l'objectiu, com tots sabem, d'arribar a considerar Catalunya com una nació. No crec que això tingui res de revolucionari; que faran quan guanyin aquesta lluita? Aquí acaben les seves reivindicacions? El nacionalisme de caràcter revolucionari és molt pobre. Parlen d'independència com si aquesta solucionés tots els problemes, com si fós una lluita entre la burgesia (espanyola) i el proletariat (català), com si la causa independentista fos una lluita entre classes.
Això no és així, ja que el nacionalisme català no lluita contra el burgès, sinó que lluita contra la suposada opressió de l'estat espanyol (no nego que l'estat sigui un organisme repressiu, al contrari), que segons el nacionalisme és la font de tots els mals. Per això mateix els nacionalistes hauríeu de saber que l'estat, la nació, i tot el que es relacioni amb el poder o el control del poble és en realitat l'enemic; us voleu alliberar de l'estat espanyol per crear-ne un altre que probablement serà pitjor (com ha passat amb els jueus d'Israel; van ser exterminats, i ni això no ha impedit que ara siguin ells els botxins dels palestins).
Tots sabem que el problema ve de més endins, la vertadera lluita per la llibertat (una paraula massa usada, sobretot pels sectors nacionalistes) es dona en la lluita entre classes i entre el poble i l'estat.
Em sembla molt desencertat afirmar que l'anarquisme treballa a favor de l'estat espanyol i francès, aquesta afirmació és la conseqüència de la falta de bons arguments per rebatre l'ideologia llibertaria, és una gran estupidesa culpar l'anarquisme del fracàs del nacionalisme català.
Canviant una mica de tema, he de dir que el fet que al Casal Moragues de Berga tingui un cartell a la porta indicant que el local es reserva el dret d'admissió, és la cosa més xenòfoba que he vist fins ara. I encara tenen els nassos de dir que són d'esquerres...

L'Avianès

Todo aquél que desee sinceramente la paz y la justicia internacional debería renunciar de una vez y para siempre a lo que se llama la gloria, el poder y la grandeza de la patria, a todos los intereses egoístas y vanos del patriotismo.

Miguel Bakunin

L'HEROÏNA HA ACABAT (AMB TU)

Y es que al meterte el primero,
un poco por curiosidad,
un poco por las ganas de probar
todo fue diferente, todo cambió,
las cosas ya no eran del mismo color,
un nuevo mundo, de golpe,
dentro de tu cabeza se abrió,
un nuevo vicio para tus venas se creo.
Ahora ya no era tu boca solo lo que alimentar,
ahora eran tus venas las que te pedían cada vez
más y más, más y más, más y mucho más,
más heroína para poderte inyectar,
para poderte pinchar,
para poderte calmar.
Las pocas horas que duro,
todo lo conocido se ilumino,
no existían las preocupaciones
ya no tenías obligaciones,
dentro de tu cabeza solo quedaba la felicidad.
Pero todo lo bueno se tiene que acabar,
ese néctar no se encontraba en el bosque,
y tu no sabías donde buscar,
ahora de nuevo con el mundo real,
te volvías a enfrentar.
Esa droga no te había solucionado los problemas,
solo los había escondido
hasta muy lejos parecerlos llevar,
pero era ahora cuando te dabas cuenta,
esa droga los problemas no te los había podido arreglar,
solo los había hecho retardar,
para que así aun más pudiesen aumentar.
De vuelta a la realidad,
de vuelta a los marrones,
te dabas cuenta de que a tus amigos,
les había faltado tiempo para poderse de tu lado escapar,
y ahora los bancos que antes tanto te buscaban,
para tu dinero a la luz del día poder robar,
no te querían ni para fregar,
no te podías quedar en ellos
ni a la hora de dormir,
ni a la hora de sufrir.
Porque eso es de lo único que te sirvió,
engancharte a esa mierda,
porque solo para la muerte te preparo,
engancharte a esa mierda,
y a la hora de la realidad,
ni de tu cabeza te podías escapar,
únicamente te quedaban los problemas para solucionar,
en la agujas ya no quedaba nada para poderte inyectar,
solo por poco tiempo te habías podido escapar,
y tu solo temas ganas de meterte más y más,
más y más, más y mucho más,
más heroína para poderte inyectar,
para poderte pinchar,
para poderte calmar.

CONTRA LA PASIVITAT QUE ET CONDUEIX A LA DROGA, ACTIVITAT MILITANT!!!

I aquest dia, el dia del xut final, no només tu moriràs, alguna cosa dintre teu es perdrà, i no coneixes cap teoria per explicar tot això, la teva única resposta és: A LA MERDA AMB TOT! fart d'acumular misèria rere misèria, derrota rere derrota, ajuntar-ho tot sobre una cullereta i dir: JA N'HI HA PROU! Perquè tu saps que no importa quantes dosis et fotis, mai en tindràs el suficient, mai en tens suficient! no arribarà el dia en que et cansis d'això, però a tu ningú et va avisar de que les drogues no es deixen, no es poden deixar; mai tindràs la voluntat necessària per arribar-ho a deixar. Sempre es repetiran, iguals, els mateixos dies, tots tenen quelcom semblant, i això és el que et fa preocupar, ni amb tots ells, per una merda te'ls canviarien. HI HA COSES MILLORS QUE UNA AGULLA: NOSALTRES ESCOLLIM LLUITAR!!!
i recorda que mai t'arribaràs a sentir-te tan sol, mai haurà tingut tanta importància per tu la paraula soletat. I es que és molt fàcil viure quan no ets tu el que te merda en lloc de sang!
(les ultimes paraules del final tenen alguna cosa de semblant amb un fragment de la pel·lícula "transpoitting", ja que aquest text esta inspirat en la idea global que jo he extret de la pel·lícula)

5
GRRR
OOOLÉ

EL CARNESTOLTES DE SITGES ACABA AMB CÀRREGUES POLICÍAQUES

El dimarts 12 de febrer, Sitges omplia els seus carrers de gent, disfresses i festa, demostrant un any més l'èxit de la festa anual. Cal però, veure l'altre cara del carnaval.

Una any més l'estació de tren es trobava totalment ocupada per la guàrdia civil que registraven principalment a gent de raça negre, magrebins i gent amb una determinada estètica (rastes, crestes...) en fi, la gent de sempre..., confiscant a mes coses tant absurdes com una simple ampolla de cervesa.

Malgrat tot la festa va continuar com sempre, amb alegria. Fins que a les 4.30 del matí a la plaça de la Indústria arriba la policia local de Sitges. Adverteix a la gent que estàvem allà, sobretot a la gent que estaven tocant tot tipus d'instruments i que estaven donant molta animació a la plaça, que paressin de tocar i que la gent anessin circulant. La reacció de tothom va ser fer exactament el contrari del què havien dit, començar a tocar més fort, a ballar, cridar i cantar més fort. Després d'això la policia comença a fer una càrrega totalment desmesurada amb la plaça i els carrers a "tope" de gent. La gent comença a córrer (sense gaire sortida perquè la plaça estava saturada, rebent així molt més...) i d'altre gent comença a tirar-los tot tipus d'objectes que estaven a l'abast: llaunes, ampolles de vidre... Els "urbanos" necessiten ajuda i de cop arriba un "exercit" de guàrdia civils carregant encara amb més contundència, colpejant amb les porres a tothom i dispersant a la gent.

Però la batalla no acaba aquí, dura almenys ¾ d'hora més on es van produir tot tipus de ferits, alguns de força greus (jo personalment vaig veure un noi amb el nas totalment trencant i sagnant molt a causa d'un cop de porra, assegut al terra en un racó, sense rebre ajuda de ningú) també hi va haver algun que altre ferit de la guàrdia civil.

Vam poder observar també com un membre de la policia causava desperfectes al carrer (va destrossar una moto a cops de porra). I després de tot quan la gent ja estava dispersada i espantada es van endur també algun detingut.

Realment tot va ser un espectacle lamentable, el què havia d'haver sigut una festa popular al carrer on tothom podia divertir-se i passar-ho bé fins l'endemà, va ser brutalment acabada, sense cap justificació (era molt d'hora per acabar un carnestoltes) pels cossos de repressió de l'estat.

Hem de defensar els nostres espais de lluita, però també hem de defensar els nostres espais de festa!

Salut i festa!!

Gerard

"El anarquismo no es una receta política para la felicidad universal, ni un programa económico perfecto, una panacea; más allá de lo que ayer, de lo que hoy puede parecer ideal, hay siempre algo mejor, un resorte irrompible e incorruptible: el ideal. Se ha objetado que esa falta de programa y de concreción es la debilidad del anarquismo, pero esa es su fuerza permanente, su vitalidad, su piedra angular; su lema, su meta, es la defensa de la dignidad y de la libertad del hombre, y eso en todas las circunstancias y en todos los sistemas políticos, los de ayer, los de hoy, los de mañana...

Con todo, pese a la vinculación histórica del anarquismo con las asociaciones obreras, con los sindicatos de trabajadores, no se confude con el sindicalismo; el anarquismo no es sindicalismo, pero tampoco es anticomunismo, anticolectivismo o anticooperativismo; es y seguirá siendo anarquismo sin adjetivos..."

Diego Abad de Santillan

centre d'estudis
JOSEP ESTER BORRÀS

IV JORNADES:

DE LA VAGA REVOLUCIONÀRIA DE 1932 A LES COL·LECTIVITZACIONS DE 1936

BERGA, del 2 al 24 de març de 2002

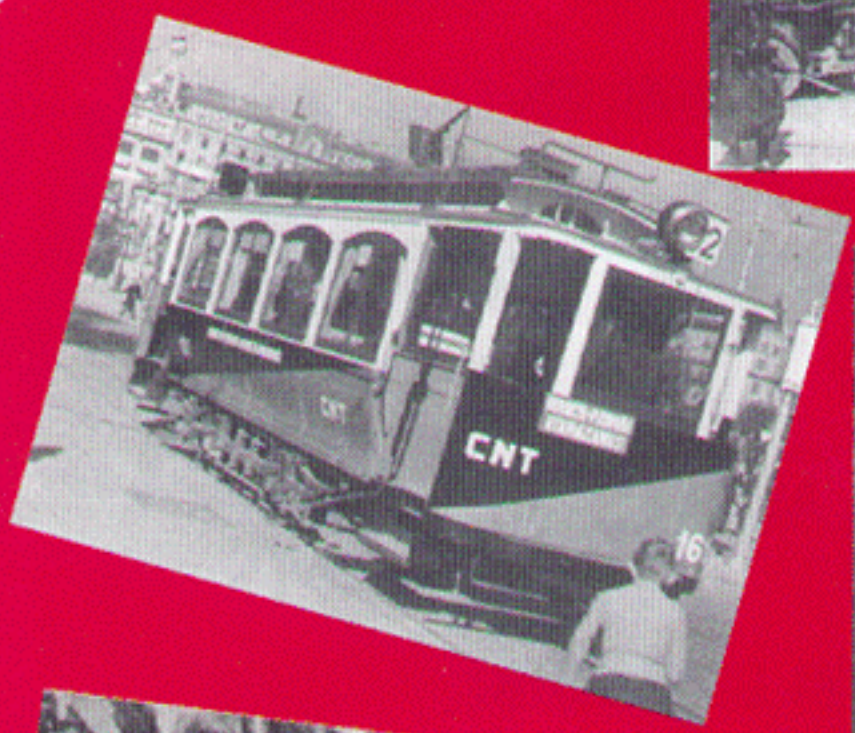

DISSABTE, 2 DE MARÇ A LES 11 H. AL MUSEU DE LES MINES DE CERCS I A LES 18 H. AL CENTRE CÍVIC DE BERGA:

Taula rodona entorn **la vaga revolucionària de 1932**, els coneguts **"FETS DE FÍGOLS"**, en el seu **70è aniversari**. Amb la participació dels següents estudiosos del tema i membres del Centre d'Estudis Josep Ester Borràs: **Andreu Vilardell, Josep Quevedo, Jordi Jané, Josep Cara i altres.**
A SANT CORNELI, HOMENATGE ALS REVOLUCIONARIS DE 1932.

DIUMENGE, 3 DE MARÇ A LES 18 H. AL LOCAL DEL CENTRE D'ESTUDIS JOSEP ESTER BORRÀS: Projecció del documental ***Vivir la Utopía.***

DISSABTE, 9 DE MARÇ A LES 18 H. AL CENTRE CÍVIC DE BERGA:

Xerrada-col·loqui entorn la figura de **JOAN PEIRÓ** en el **60è aniversari del seu assassinat.**
La xerrada serà a càrrec de **Pere Gabriel,** especialista en moviment obrer i catedràtic a la UAB.

DIUMENGE, 10 DE MARÇ A LES 18 H. AL LOCAL DEL C.E.J.E.B:

Projecció del film: ***Diego.***

DISSABTE, 16 DE MARÇ A LES 18 H. AL CENTRE CÍVIC: Xerrada-col·loqui entorn el **"MOVIMENT OBRER I LLIBERTARI DURANT LA II REPÚBLICA FINS EL 19 DE JULIOL"** a càrrec del doctor en història **Just Cases**, professor a la UAB.

DIUMENGE, 17 DE MARÇ A LES 18 H. AL LOCAL DEL C.E.J.E.B.:
Projecció del documental: ***El Pueblo en armas.***

DISSABTE, 23 DE MARÇ A LES 18 H. AL CENTRE CÍVIC:

Xerrada-col·loqui entorn **"L'Obra revolucionària de les COL·LECTIVITZACIONS de l'any 1936 i la seva evolució"** a càrrec d'**Antoni Castells,** doctor en economia, investigador especialista en l'estudi de les col·lectivitzacions.

DIUMENGE, 24 DE MARÇ A LES 18 H. AL LOCAL DEL C.E.J.E.B.:
Projecció del film: ***Tierra y Libertad.***

EXPOSICIÓ PERMANENT ENTORN EL MOVIMENT LLIBERTARI BERGUEDÀ AL LOCAL DEL CENTRE D'ESTUDIS JOSEP ESTER BORRÀS.

CENTRE CÍVIC DE BERGA: C/ MESTRE DE PEDRET. S/N.
CENTRE D'ESTUDIS JOSEP ESTER BORRÀS: C/ DEL BALÇ, 4, BERGA.
MUSEU,DE LES MINES DE CERCS: COLONIA SANT CORNELI.-CERCS

Per posar-te en contacte amb nosaltres, participar en el pèsol o fer-nos arribar treballs:

pesolnegre@hotmail.com

TOTS ELS DILLUNS A LES 20:00 H., L'ATENEU LLIBERTARI DEL BERGUEDÀ REALITZA LA SEVA ASSEMBLEA.
PENSA I ACTUA, PARTICIPA!

EL CENTRE D'ESTUDIS AGRAEIX UNA DONACIÓ ANÒNIMA DE LLIBRES FETA FA UNES SETMANES.

L'ASSEMBLEA DEL CENTRE D'ESTUDIS JOSEP ESTER BORRÀS ES DUU A TERME EL DIUMENGE A LES 15:30 H. AL SEU LOCAL, UBICAT AL CARRER DEL BALÇ Nº 4. SIGUES LLIURE I CULTURITZA'T!

COL·LABORACIONS PERSONALS: JUAN PEDRO, 4,5 EUROS

SEGUIR TREIENT EL PÈSOL NEGRE VAL DINERS, COL·LABORA AMB ELS POTS D'AJUDA REPARTITS PER LES DIFERENTS ENTITATS I COMERÇOS O COMPRA CAMISETES PRO-PÈSOL.

CADA DIMECRES A LES 18:00 AL LOCAL DEL CENTRE D'ESTUDIS JOSEP ESTER BORRÀS I DE L'ASSOCIACIÓ COLUMNA TERRA I LLIBERTAT ES DUU A TERME UN TALLER DE GUITARRA, TOTALMENT GRATUÏT. (CAL PORTAR GUITARRA) PARTICI-